

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2012

Petra Dvorská

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

**PROPOJENÍ PLAVECKÝCH ŠKOL A PLAVECKÝCH
KLUBŮ**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: Petra Dvorská, učitelství pro základní školy tělesná výchova – přírodopis

Vedoucí práce: Mgr. Jiří Dub

Olomouc 2012

Jméno a příjmení autora: Petra Dvorská

Název bakalářské práce: Propojení plaveckých škol a plaveckých klubů

Pracoviště: Katedra sportu

Vedoucí práce: Mgr. Jirí Dub

Rok obhajoby bakalářské práce: 2013

Abstrakt: Bakalářská práce se zabývá propojením plaveckých škol a plaveckých klubů v moravskoslezském, zlínském a olomouckém kraji. Jedním z úkolů bylo také popsat plavecké školy a plavecké kluby. Výzkum byl realizován pomocí krátkých anket zaslaných klubům a plaveckým školám.

Klíčová slova: historie plavání, plavecký klub, plavecká škola, výběr talentů, školní subjekt, trénink

Souhlasím s půjčováním bakalářské práce v rámci knihovních služeb.

First name and surname of author: Petra Dvorská

Thesis title: Propojení plaveckých škol a plaveckých klubů

Workplace: Department of sport

Thesis consultant: Mgr. Jiří Dub

Thesis defended in: 2013

Abstract: This Bachelor's thesis deals with possible links between swimming schools and swimming clubs in Moravian-Silesian region plus regions of Olomouc and Zlin. One of the tasks important for the matter of my work is to describe specifically both the schools and the clubs. In addition, a part of my thesis is research that was carried out by short questionnaires sent directly to all the swimming schools as well as clubs in those three regions mentioned above.

Key words: swimming history, swimming club, swimming school, talent choice, school subject, training

Agree with lending my bachalar work in compass library service.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracovala samostatně s odbornou pomocí Mgr. Jiřího Duba, uvedla všechny literární a odborné zdroje a řídila se zásadami vědecké etiky.

V Olomouci dne 28.11.2012

Poděkování patří všem trenérům, kteří spolupracovali na této práci. Také vedoucímu práce panu Mgr. Jiřímu Dubovi, fakultě, která mě přivedla k této myšlence a samozřejmě partnerovi a rodině za podporu.

OBSAH

1. ÚVOD.....	9
1.1 Vymezení a zdůvodnění problému.....	10
2. PŘEHLED POZNATKŮ.....	11
2.1 Historie plavání ve světě a u nás.....	11
2.1.1 Historie plavání na území České republiky.....	12
2.2 Plavecká škola.....	13
2.2.1 Vznik plaveckých škol.....	13
2.2.2 Funkce asociace plaveckých škol.....	14
2.2.3 Plavecká výuka podle Doc. Miloslava Hocha Csc.	15
2.2.4 Předškolní děti.....	15
2.2.5 Školní děti	16
2.2.6 Výběr prvního plaveckého způsobu.....	17
2.3 Plavecké oddíly	18
2.3.1 Vznik plaveckých oddílů	18
2.3.2 Funkce plaveckých oddílů	19
2.3.3 Trénink	19
2.4 Význam a vliv plavání na člověka	20
2.4.1 Význam plavání.....	20
2.4.2 Vliv prostředí na člověka.....	21
2.5 Základní plavecké dovednosti.....	22
2.5.1 Dýchání	22
2.5.2 Splývání	22
2.5.3 Skoky a pády	23
3. PROPOJENÍ PLAVECKÝCH KLUBŮ A PLAVECKÝCH ŠKOL	24
3.1 Model pomocí výběrů talentů	24

3.2 Spolupráce se školním subjektem	25
4. CÍLE A ÚKOLY	27
5. METODIKA	28
5.1 Metody použité při sběru dat	28
5.2 Výzkum – anketa.....	29
6. VÝSLEDKY	30
7. ZÁVĚR.....	35
8. SOUHRN	37
9. SUMMARY	38
10. REFERENČNÍ SEZNAM	39
11. PŘÍLOHY	41
9.1. Anketa.....	41

1. ÚVOD

Vývoj současné společnosti je patrný ve všech oblastech. Na vývoji se podílí také tělesná výchova ve školských zařízeních, která zásadním způsobem ovlivňuje rozvoj osobnosti jedince. Je samozřejmé, že kromě školních subjektů ovlivňuje rozvoj také rodinné zázemí a možnosti přiblížit se ke sportu jako takovému.

Plavání je dnes dostupné pro každého jedince a to jak finančně tak materiálně. V každém městě se dnes setkáváme s plaveckým areálem a výukou v něm. Od výuky už je jen krůček ke kondičnímu a závodnímu plavání. V české republice je registrováno 22 000 závodních plavců ze 152 plaveckých klubů.

Aby však byl počet plavců stále tak vysoký, měli bychom se nad touto problematikou zamyslet. V tomto případě je nejdůležitějším subjektem školní povinná docházka a samozřejmě také výchova v rodině.

V bakalářské práci jsem se zaměřila na propojení školní plavecké výuky s plaveckými kluby. V šestiměsíčním působení jako instruktor plavání pro mateřské školy jsem se setkala se zájmem dětí o plavání. Proto mě, jako bývalé aktivní plavkyni s trenérskými ambicemi, tato situace oslovila. Chtěla jsem se dozvědět jaká je spolupráce mezi plaveckými školami a plaveckými kluby a kolik dětí ze škol a školek pokračuje v plavání ve sportovních klubech.

1.1 Vymezení a zdůvodnění problému

V dnešní době kdy celkově sport nebudí takový zájem, je těžké získávat nové sportovce mladého věku. Dostupnost a nabídka ve sportovních zařízeních je sice výborná, ale zájem u dětí a také rodičů klesá. Možná je to dobou, nebo malým počtem dětí, finanční situací rodin, nebo také varujícím nárůstem obezity dětí.

Po konzultaci s několika trenéry, ale také učiteli tělocviku na základních školách, jsme společnou diskusí přišli na jednotný závěr. Zájem dětí s rostoucím věkem klesá, ale největším zásahem do vývoje je finanční situace rodin. Jednotlivé sporty vyžadují určité finance na existenci klubů, dítě potřebuje také své vybavení a to se neustále mění, zdokonaluje. Při klasickém modelu rodiny s dvěma dětmi zasahuje sport do rodinného rozpočtu řádově v desítkách tisíc korun ročně.

Oblíbené jsou především kolektivní sporty jako fotbal, hokej, basketbal. Ze sportů zaměřených na jednotlivce se zvýšil zájem o tenis, lyžování, cyklistiku, atletiku. Je to možná dáno díky sportovním hvězdám jako je Petra Kvitová, Šárka Záhrobská nebo také zahraničním hvězdám jako Usian Bolt- nejslavnější sprinter. V českých vodách se na hvězdy a vzory mladých talentů ještě čeká, ale kdo ví, třeba přijde na vrchol někdo, kdo bude vést trendy ve sportovních srdcích mládeže. Kdy však tato chvíle přijde, nikdo neví. Proto se musíme soustředit v budování základny plavání i nyní.

Plavání je velice důležité pro náš duševní a fyzický rozvoj. Jedná se o pohybovou činnost, která upevňuje lidské zdraví. „Pohyb ve vodě a plavání má velký význam jako prostředek při některých poruchách pohybového aparátu“ (Hoch et al., 1959, 7).

2. PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Historie plavání ve světě a u nás

V dávné historii byl vztah člověka k vodě nejistý, alespoň o tom nemáme žádné historické doklady. Podle Hocha (1987) člověk pravděpodobně při plavání napodoboval pohyby zvířete (psa, koně, žáby). Dosud tímto způsobem plavou domorodci v nitru Afriky a Jižní Ameriky.

Ve starověku se plavání dostalo mezi nejoblíbenější sporty. Aristokraté měli velký zájem, aby se jejich děti naučili plavat, protože to bylo považováno za základ vzdělání. Ze starého Egypta máme několik desítek důkazů o oblibě tohoto sportu. Jsou to hlavně sošky a malby na stěnách a vázách, které zobrazují plavajícího člověka. Občas nalezneme také vyobrazeny plavající ženy, což dokazuje, že se jednalo o jeden z mála sportů, který byl ženám otevřen (Hoch et al., 1987).

Největšího rozmachu, ale dosáhlo plavání ve starém Řecku, kde se zařadilo mezi vyučovací předměty na gymnáziích a bylo nutné, aby plavat uměli také vojáci, kteří na flotilách dobývali nová území (www.tjta.estranky.cz).

Platón ve svých „Zákonech“ táže: „Mohou lidé, kteří podle přísloví – neumějí číst ani plavat, zastávat nějaký úřad?“ (Hoch et al., 1987, 12).

V Římě se dokonce konaly gladiátorské zápasy ve vodě tzv. naumachie, ve kterých se snažil utopit jeden zápasník druhého. Plavání a tělesná výchova upadala ve středověku, kdy křesťanská ideologie zakazovala jakoukoliv péči o tělo. Teprve s renesancí a humanismem nastal opak, kdy bylo plavání označováno jako důležité cvičení těla i duše (www.sportovni.net).

Ve feudální společnosti došlo k utlumení tělesné výchovy, neboť bylo křesťanskou ideologií zamítnuto vše, co dbalo o rozvoj těla a duše. V této době značně stoupl počet morových epidemií. Výjimku tvořili prostí lidé, kteří nařízení porušovali a

dále také rytíři, kteří měli plavání zařazeno v tzv. sedmi rytířských ctnostech (www.tjta.estranky.cz).

Teprve období humanismu uvolnilo situaci natolik, že pedagogové vedli své kroky k četbě starých řeckých spisů, kde se o plavání hovořilo ve velké míře. Byla také napsána první kniha o plavání M. Wynmannem a poté jeho následovníkem Digbym (Hoch et al., 1987).

Sportovní plavání jako takové se zrodilo v Anglii, zásluhu na tom měl anglický básník Lord Byron, který přeplaval Dardanelskou úžinu, aby si ověřil pravdivost řecké báje o Leonardovi, jednalo se však o vytrvalostní plavání. V roce 1875 přeplaval anglický kapitán Webb kanál La Manche za 21 hodin a 45 minut a stanovil tak historicky první čas v plavání. V polovině 60. let minulého století se zakládaly první plavecké spolky a to vedlo k umístění plavání do programu olympijských her a to v roce 1896 pro muže a 1912 pro ženy. Tehdejší plavání bylo velice napínavým sportem a pyšnilo se velkou sledovaností. První plavecká asociace vznikla již v roce 1908 a jednalo se o mezinárodní asociaci plaveckých sportů FINA (Fédération Internationale de Natation Amateur) a společně s touto asociací vznikly i pravidla, o které se opřely první plavecké soutěže (www.sportovni.net).

Dodnes vznikají plavecké spolky, ať už amatérské, profesionální, seniorské nebo mládežnické. Ve všech hraje svou roli vznik plaveckých škol, které představili dětem plavání jako hru ve vodě. „Pohyb ve vodě je zábava a umění se vžít do vodního prostředí je jednoduché pro jakoukoliv generaci“ (Puš, 1996, 18).

2.1.1 Historie plavání na území České republiky

U nás byl poněkud odlišný historický vývoj tohoto sportu. Otrokářství se plně nerozvinulo, přeskočili jsme k období feudalismu a první zmínky o plavání nemáme ničím doloženy. František Palacký ve svém díle Dějiny národa českého uvádí charakteristiku Slovanů takto: „Slované byli podle starých zpráv středně vysocí..., ve vodě, zvláště co plavači a potápěči, se dobře znali (www.tjta.estranky.cz).

V naší historii se setkáváme s událostmi, kde se české vojsko vyznamenalo právě tím, že v bojích přeplavalo řeku a překvapilo nepřipraveného nepřítele (Hoch, 1987).

V období feudalismu se setkáváme s vlivem křesťanství, tak jako ve světě, kdy plavání ve velké míře upadalo. O organizované výuce můžeme hovořit až v období první poloviny 19. století. Sportovní plavání začala společnost vnímat až v 90. letech století minulého. O závodech a soutěžích zde však hovořit nemůžeme, jednalo se o exhibiční soutěže v rámci lidových her a slavností (Hoch et al., 1987).

2.2 Plavecká škola

2.2.1 Vznik plaveckých škol

Už v první polovině 19. století se začala mezi veřejnost šířit zpráva, že ve školské linii započal organizovaný plavecký výcvik. Nejprve však figurovalo plavání jako obohacení hodin tělocviku. Koncem 19. století byl již tělocvik s plaváním povinně zaveden nejprve v nižších ročnících později i na gymnáziích. Počátkem 20. století se na školách začalo plavání vyučovat v širším měřítku. V roce 1922 vešly v platnost nové učební osnovy, kde však bylo plavání z nezjištěných důvodů opět zatlačeno do pozadí. Do školství se pak vrátilo plavání až po první světové válce (Puš, 1996).

Prvním pedagogem plavání byl pražský František Graffneter, který jako první pedagog organizoval plavecké kurzy dětí. Jeho hlavním cílem bylo naučit děti nejen plavat, ale hlavně se přirozeně pohybovat ve vodním prostředí a vnímat ho jako hru a mít z toho radost. Neučil však plavat jen děti, ale také pořádal instruktorské kurzy pro učitele, kteří pak předávali jeho myšlenku dětem. Druhým profesorem, tentokrát v Brně, byl František Majda, který výuku plavání dál vedl a také ji prohloubil (Puš, 1996).

Důležitým mezníkem, byl vznik organizace YMCA (Young Men's Christian Association), která zavedla plavecký výcvik na letních prázdninových táborech. Odtud

se plavání rozšířilo do Junáka a Sokola. Jediným brzdícím efektem byl fakt, že počet krytých bazénů byl v té době omezen. Například v roce 1938 jich bylo pouhých 6, v roce 1975 bylo již 42 krytých zařízení.

V pozdějších letech se vymeziло plavání ve školách z asociace plaveckých sportu pod správu školství. A konečně 2. listopadu 1992: vznikla samotná Asociace plaveckých škol ve spolupráci s ministerstvem školství. V čele stojí tříčlenné prezidium v čele s prezidentem, který je volen na období čtyř let. Asociace plaveckých škol zodpovídá za sdružené subjekty a jejich legislativu, ale působí také v poradenské činnosti pro členy a zájemce o výuku plavání.

2.2.2 Funkce asociace plaveckých škol

„Nejdůležitějším úkolem plaveckých škol není naučit děti plavat, ale naučit je ve vodě si hrát, pohybovat se v ní a nemít z vody strach“ (Puš, 1996, 21).

Pedagogičtí cvičitelé mají na splnění svého „úkolů“ dvacet hodin za jeden ročník. Celý výcvik probíhá po dvou po sobě jdoucích ročnících základní školy. Někdy však kvůli obtížné dopravě musí ředitelé škol upravit počty hodin na deset návštěv po dvou hodinách. Zde však platí pravidlo, že méně je někdy více. Proto plavecké školy preferují dvacet hodinových lekcí. Děti během této jedné výukové jednotky nejsou tak unavené a mnohdy i promrzlé a mají větší radost z pohybu.

Tato dlouhodobá činnost plaveckých škol poukázala jak je poučná, účelná a prospěšná snížit plaveckou negramotnost a zachránila tak nespočet lidských životů. Když si uvědomíme, pokaždé co se dítě blíží k vodě, jde mu o život. Proto je pro plaveckou výuku vytvořena i legislativa (Čechovská, 1998).

Jak zmiňuje Puš (1996), plavecké školy neučí pouze děti na prvním stupni základní školní docházky. Zabývají se také plaváním kojenců a batolat, zde však kromě maminek musí asistovat vyškolení odborníci. Tato výuka klade větší nároky na odbornost a je časově náročnější pro lektory. Dále se věnují plavání rodičů s dětmi, plavání dětí v mateřských školách, výuce prvního a druhého stupně základních škol,

výuce mládeže středních škol, plavání budoucích maminek, dospělých neplavců, zdravotně a mentálně postižených dětí.

V plaveckých školách je důležité motivovat děti hrou, záleží na fantazii a individuálnosti instruktora. Hlavním jeho cílem by mělo být to, že dítě se bude na další hodinu těšit, jakmile předešlá skončí. Vzhledem k množství povah dětí bývá tento úkol velmi obtížný. V bazéně si však děti jen nehrají, ale naučí se i základy tří plaveckých způsobů a další zdokonalení by mělo být na plaveckých klubech.

2.2.3 Plavecká výuka podle Doc. Miloslava Hocha Csc.

Hnací motor k realizaci základní plavecké výuky pro děti byl právě nejvýznamnější pedagog, který se věnoval plavecké výuce celý svůj život. Jeho rukama prošlo více než šestnáct tisíc dětí. Naučili se plavat a především se nebát vody. Ve své výuce působil až do konce 80. let a věnoval se jí teoreticky i prakticky. Byl prvním metodikem Svazu plaveckých sportů a jako jeden z prvních se zabýval problematikou plavání kojenců a batolat.

Působil také jako vedoucí katedry plaveckých sportů na FTVS (Fakulta tělovýchovných studií) v Praze, kde se věnoval nejvíce publikační činnosti. Napsal velké množství vědecké literatury plavání, podle které se pracuje s dětmi dodnes.

2.2.4 Předškolní děti

Podle Bělkové (1994) se v lekcích pro předškolní děti plavecké školy zaměřují na přirozený vývoj dětí, na překonání bariéry strachu, na plavání s plaveckými pomůckami, vodní hry a na základy plaveckých způsobů. Využívají se již zmíněné plavecké pomůcky určeny speciálně pro výuku plavání a další plavecké pomůcky, které pro děti chystají instruktoři a učitelé plavání. Pro zpestření výuky učitelé zařazují do výukové hodiny básničky, říkadla a písničky, protože tyto pro život obyčejné věci

hodinu natolik oživí, že se do ní děti těší. Pomáhají odbourat prvotní strach z vody a překonat tyto bariéry.

Z plavecké praxe ve výuce mateřských škol jsem zjistila, že oblíbenost plavání u dětí je obrovská. Těší se do každé další hodiny. Například v Aquaparku v Olomouci je umožněno dětem, které hodiny plavání v rámci školky baví, navštěvovat také odpolední kurzy pro neplavce. Zde se zdokonalují a ucelují si pocit vody, učí se správné hygieně a otužování. Spolupráce plavecké školy s odpoledními kurzy pro neplavce v Aquaparku Olomouc funguje dodnes výborně. Jeden nedostatek zde však byl. Další plavecká výuka pro starší děti již nemohla být realizována, neboť prostory bazénu nenabízí zdokonalování v hlubší vodě nebo v plaveckých drahách jak to nabízí plavecký areál v Olomouci.

2.2.5 Školní děti

Povinná plavecká výuka byla zařazena v roce 1980 a byla zrušena v roce 2005 školskou reformou. Nyní je plavecká výuka součástí Rámcově vzdělávacího programu (RVP), který vznikl v roce 2007. Základní vzdělávání plavecké výuky je rozděleno do dvou stupňů.

Při výuce dětí prvního stupně škola klade důraz na základní plavecké dovednosti, což zahrnuje správné dýchání do vody, splývání na břicho a na zádech, skoky do vody a orientaci pod vodou, správné provedení jednoho plaveckého způsobu a samozřejmě také hygieně.

U ročníku druhého stupně již záleží na řediteli školy a nadšení učitelů pokračovat v plaveckém výcviku. Je důležité mládež seznámit s dalšími plaveckými způsoby, zde se cvičitelé zaměřují na případné špatné návyky a snaží se je odbourat. A poté plavání může přecházet na branné a záchranářské prvky. Lekce už nejsou vedeny jen hrou, ale střídá se hra s výukou.

„Pohybový vývoj v mladším školním věku je charakterizován vysokou a spontánní aktivitou. Dětská motorika postrádá úspornost pohybu. Pohybová činnost je prováděna s množstvím dalších přidavných pohybů“ (Perič, 2008, 25). Proto je zde důležité věnovat se správnému, efektivnímu učení a poté výběru talentovaných dětí.

Z mladších školních dětí vznikají za posledních dvacet let největší hvězdy plaveckých sportů.

2.2.6 Výběr prvního plaveckého způsobu

Jaký plavecký způsob naučit děti jako první? Který bude pro děti ten vhodný a který nikoli? Na tuto otázku nezná nikdo správnou odpověď. Kdyby ano, ulehčilo by to zajisté spoustu práce trenérům, učitelům a rodičům, kteří chtějí své dítě naučit plavat.

Podle výsledku bakalářské práce Sandry Jančové (2012) učí 41 % plaveckých škol v České republice jako první plavecký způsob znak, 36 % plavecký způsob prsa a 23 % škol volí jako první plavecký způsob kraul.

„V Americe a Austrálii preferují začínat plaveckým způsobem kraul, eventuálně základní znak s pohybem paží podél boků. S prsovým způsobem a způsobem motýlek bychom se setkali téměř výhradně v plaveckém sportovním tréninku“ (Čechovská, 2008, 28).

Ze své dosavadní praxe mohu říct, že výběr prvního plaveckého způsobu je velice individuální. Některým dětem jde více znak, zvláště těm, kteří se nebojí potopit hlavu a někteří jsou naopak výborní v plaveckém způsobu prsa. Setkala jsem se také se situací, kdy kombinace prsových paží a kraulových nohou byla vhodným nácvikem. Prsový plavecký způsob je sice jednoduchý na orientaci a dýchání ve vodě, ale o to je složitější na dílčí pohyby a souhru. Kraulové a znakové nohy jsou jednoduché na provedení, proto bych u dětí začala střídavou prací končetin. Dodnes se však tento názor neucelil a každá plavecká škola si volí svůj první plavecký způsob sama.

2.3 Plavecké oddíly

2.3.1 Vznik plaveckých oddílů

Vznik plaveckých oddílů byl ovlivněn zavedením plavání ve školských organizacích v polovině 19. století. Prvního vedení oddílu plavání se ujal pan Jaroslav Černý ve Zlíně. Tento oddíl vznikl ve spolupráci se školstvím, jak to tuto dobu bylo obvyklé. Plavecké oddíly spadaly pod školský sektor.

Změna nastala až v šedesátých letech, kde byl zaznamenán zásadní obrat. Vznikl samostatný plavecký oddíl Spartak Praha Stalingrad (dnešní Bohemians Praha), který na své plovárně zavedl určitý výukový systém pouze ve spolupráci se školstvím. V krátké době se tento trend (samostatný plavecký klub s plaveckou školou) začal přejímat do celé republiky a neustále byl zdokonalován. Například panem Josefem Liškou z Českých Budějovic. Zapojil do systému šestnáct tisíc dětí a začala vznikat střediska základního, zdokonalovacího a branného plavání (SZZBP).

O další zviditelnění plavání se postaral pozdější ředitel plaveckého areálu Praha- Podolí pan Zdeněk Jelínek. Jeho ideje o plavání v celé republice, však zbrzdil počet krytých bazénů. Usiloval, aby se plavání stalo celoročním sportem a ne jen v letním období.

Jako první se pořádali závody na Střeleckém ostrově v Praze, kdy se plavalo 400 metrů ve Vltavě. Závody se však nemohli konat za každého počasí, proto raketově vzrostla výstavba krytých bazénů a v období od roku 1947 do roku 1995 bylo na našem území postaveno 133 plaveckých areálů. A dodnes toto číslo neustále narůstá.

2.3.2 Funkce plaveckých oddílů

V plaveckých oddílech trénují děti kvalifikovaní trenéři se znalostmi v dokonalé a úsporné technice plavání. Tam se zdokonaluje umění, kterému se již děti naučili v plaveckých školách. V oddílech jsou děti, které strach z vody rozhodně nemají a ty, které se ze základními plaveckými způsoby již setkaly. Děti neustále zdokonalují techniku a učí se čtvrtý, na pohled nejatraktivnější plavecký způsob – motýlek. Úkolem trenérů je objevit talentovaného jedince, který by mohl v budoucnu závodně plavat tak, aby dosahoval těch největších úspěchů na poli českého i světového závodního plavání.

Plavecké oddíly nabízí dětem i zázemí, sportovní činnosti na suchu jako kondiční cvičení, hry, kola. Převážně pak ucelování kolektivu na soustředěních.

Plavecké kluby jsou především zaměřeny na závodní plavání pod Českým svazem plaveckých sportů (ČSPS). Nenabízejí jen sportovní plavání, ale také další činnosti na rozšíření působnosti klubu. Vznikají kluby ploutvového plavání, synchronizovaného plavání, vodního póla, vodního hokeje, skoků do vody, masters plavání a fitness ve vodě. Snahou je zaujmout co největší okruh lidí.

2.3.3 Trénink

Počet tréninků a délka trvání závisí na zdatnosti dítěte, proto by měl trenér znát fyzické i psychické rozpoložení svého svěřence. Nejdůležitější je, aby se mladý plavec nedostal do stereotypního tréninku. Propojit klasické plavání s občasným použitím ploutví, desek, odporových pomůcek, pro zdokonalení citu pro vodu, zde hraje důležitou roli. I zde však platí, že vše závisí na trenérovi a z části na přístupu plavce. Při neznalosti dochází k přetrénování a pozdější nechuti trénovat. Přetěžování dětí v tréninku lze předcházet snížením počtu tréninků v týdnu a délkou tréninkové jednotky.

Trénink je kapitola sama o sobě, kterou zde nelze celou popsat. Jde jen stručně říct, že zde jde o dokonalou souhru pohybu těla, relaxace, dokonalému příjmu energie a

psychické pohodě společně s trenérem. Důvěra je důležitým mezníkem k výkonům a odměnou je pro plavce i trenéra absolvování největších plaveckých závodů.

2.4 Význam a vliv plavání na člověka

2.4.1 Význam plavání

Výukový význam - „plavání je nejdokonalejší způsob lokomoce člověka ve vodě bez použití pomocných prostředků pro pohyb. Člověk se může naučit plavat i bez mimořádných tělesných předpokladů a schopností. Učením získané dovednosti v plavání člověku zůstávají po celý život“ (Motyčka, 1991, 17).

Vzdělávací význam – podle Motyčky (1991) k výuce plavání je třeba teoretických znalostí a vědomostí, které učitel, lektor nebo trenér použijí do praxe. Je třeba tyto vědomosti neustále vylepšovat a obohacovat novými poznatky. Jedině takto se mohou didaktické postupy zlepšovat.

Zdravotní význam – plavání má pozitivní význam na všestranný rozvoj pohybového aparátu, bez nadbytečného zatěžování kloubů. Je vhodný pro každou věkovou hranici. Pohyb ve vodě má osvěžující účinky na fyzickou i duševní složku těla. Vhodné pro rekreační i vrcholové sportovce či jako forma rekreace a relaxace. Značnou mírou také ovlivňuje přirozené otužování organismu. Vhodné také pro skupinu obyvatel s nadváhou (odlehčení), pro seniory (bez otřesů a poskoků). Riziko úrazů je při plavání minimální.

Výchovný význam – škola, ale také plavecký výcvik ovlivňuje žáky v edukačním procesu. Jde o zcela nové prostředí, ve kterém žáci pociťují soudržnost, soutěživost a ochotu vzájemně si pomáhat. Dokáže povzbudit v oblasti sebevědomí a odvahy. Z výchovného hlediska jsou tyto edukační stránky plavání nedoceny, uvádí Motyčka (1991).

2.4.2 Vliv prostředí na člověka

„Lidský organizmus se v chladnějším prostředí přizpůsobuje typickou adaptační reakcí. V první fázi vznikne pocit chladu, s následným zúžením povrchového krevního řečiště, čím se organizmus brání úniku tepla“ (Macešková et al., 2005, 14). Jeden způsob úniku tepla je vedení.

„Vedením se vyměňuje teplo mezi dvěma předměty s rozdílnou teplotou, jestliže se dotýkají. Molekuly teplejšího tělesa narážejí na molekuly chladnějšího tělesa a tím na ně přenášejí část své tepelné energie. K přenosu tepla vedením také přispívá proudění neboli konvence, což je pohyb molekul plynu nebo tekutiny ve směru od místa kontaktu. Konvence se silně zvyšuje, když se objekt pohybuje v prostředí nebo když prostředí proudí kolem předmětu, tj. osoba plavající ve vodě nebo ventilátor pohybující vzduchem v místnosti. Kůže přitom zbledne v důsledku omezeného přítoku krve“ (Ganong, 2001, 257).

Další fází je necitlivost k chladu a v třetí fázi dochází k dalšímu zúžení krevního řečiště v oblasti končetin, tváře a v žilách. Krev má tmavší odstín a můžeme tento jev pozorovat na zmodrání rtů. Voda je velice výborný vodič a ke ztrátám tepla dochází 23krát rychleji než na vzduchu.

U dětí dochází k větší ztrátě tepla než u dospělých z důvodu většího povrchu těla na kilogram hmotnosti (je u nich větší povrch než u dospělých) a ne kvůli vrozenému termoregulačnímu nedostatku. Pro potřeby základního plavání se doporučuje teplota vody 28–30 °C (podle věku dětí) a pro sportovní trénink 26–27 °C“ (Macešková et al., 2005, 14).

2.5 Základní plavecké dovednosti

2.5.1 Dýchání

„Je podmínkou zvládnutí plaveckých způsobů v poloze na prsou. Výdech provádíme ústy a nosem do vody“ (Bělková et al., 1998, 9).

Jak uvádí Čechovská (2008), nácvik dýchání je pro plavání klíčové. Hlavně pro pozdější koordinaci pohybu paží a dolních končetin. U dětí začínáme nácvik dýchání do vody hrami, musí být promyšlené, opakované v pomalém rytmu. Používáme metafory a napodobování jiných činností, jako je třeba pomyslné foukání polívky, foukání do pin – pongových míčků. Poté se přechází k ponoření obličeje a dále pak k ponoření hlavy. Nácvik dýchání je zakončeno lovením předmětů (puků, kytíček, kroužků) a tím i ponořením celého těla.

2.5.2 Splývání

„Splývání je ovlivněno hustotou těla a hustotou vody. Hustota těla závisí na dýchání. Při vdechu se zmenšuje hustota lidského těla, tělo má menší hmotnost a vznáší se. Při výdechu se zvětšuje hustota těla, tělo má větší hmotnost a klesá ke dnu“ (Macejková et al., 2005, 77).

„Pro pohyb ve vodě je důležité zvládnout hydrodynamickou polohu a splývání. Splývání je plavecká poloha, při které nevznikají velké odporové síly. Jedná se o polohu zpevněnou, ne však křečovitou. Tělo i končetiny jsou napnuté, paže ve vzpažení, hlava v neutrální anatomické poloze. Hydrodynamickou polohu snáze určíme při pohybu těla po odrazu pod hladinou nebo na hladině (splývání)“ (Čechovská, 2008, 35).

Jaký vliv má hydrostatický tlak na plavání? „Hydrostatický tlak, působí kolmo na povrch tělesa a zvyšuje se s hloubkou. Hydrostatický vztlak, je síla, která působí v geometrickém středu těla proti gravitaci a jejíž velikost je dána objemem ponořeného tělesa“ (Čechovská, 2008, 35).

„Podle Archimedova zákona – těleso ponořené do kapaliny je nadlehčováno silou, která se rovná hmotnosti kapaliny tělesem vytlačené. Plavec se tedy pohybuje nerychleji, když jeho tělo splývá s hladinou vody a vytváří tak nejmenší odpor“ (Macejková et al., 2005, 77).

„Splývání představuje schopnost klouzat s nataženým tělem na vodě a pod vodou s co nejmenším odporem“ (Giehrl & Hahn, 2000, 26).

2.5.3 Skoky a pády

„Skoky a pády do vody jsou u dětí velmi oblíbené. Děti se seznamují s fyzikálními zákonitostmi vodního prostředí a získávají zkušenost s orientací ve vodě“ (Macejková et al., 2005, 51).

I zde se setkáváme s motivem hry. Děti, které jsou bojácné nechtějí potopit hlavu, a proto je musíme motivovat formou hry. Například si děti hrají na zvířátka, kdy jako žaby skáčou v mělké vodě a postupně přechází do vody hluboké.

Po odbourání strachu navazujeme na skoky do vody. Nejdříve ze sedu na břehu, poté ze dřepu a nakonec i ze stoje. Po těchto cvičeních zařazujeme i skoky pozadu, po boku, schylmo a skrčmo.

Při této činnosti je nejdůležitější dbát na bezpečnost provedení. Palce u nohou musí být vždy zaháknuty za okraj bazénu a cvičitel dává záchranu dětí ve vodě.

3. PROPOJENÍ PLAVECKÝCH KLUBŮ A PLAVECKÝCH ŠKOL

Dnes propojení mezi plaveckou školou a plaveckými kluby není tak zřetelné, jak by si velké množství z nás přálo. Po ukončení plavecké docházky na základních školách má určité procento dětí tendenci pokračovat dál. Mnohdy jim to však nedovolují určité překážky, ať jsou to rodiče, nepřítomnost plaveckého klubu v místě bydliště nebo strach z nového kolektivu. Děti tyto překážky dokáží překročit, ale pak zjistí, že to není jako v plavecké škole. Děti si nehrají, neustále plavou a trénují. Tento pohled na plavecké začátky je mnohdy odradí.

Proto si myslím, že překonávat tyto problémy by děti měly už v plavecké škole. Cvičitelé by je měli seznámit, jak probíhají tréninky, aby je poté něco nepřekvapilo. Proto propojení je nezbytně nutné i pro vytvoření správného obrazu. I když dítě plavání v plavecké škole baví, pořád jde svým způsobem o hru. Kdyby tak mohla být jedna hodina plavecky založená s profesionálním trenérem, mohlo by to v dětech probudit jejich zdravou zvědavost. A hlavně už by věděly, že další stupeň nejsou hry a lovení kroužků, ale plavání s deskou zdokonalování způsobu a techniky.

3.1 Model pomocí výběrů talentů

Výběr talentů podle tabulek je poněkud složitější. Každé sportovní odvětví má své hodnotící kritéria. Podle Periče (2008) závisí na věku a pohlaví. Dále podle morfologických předpokladů výběru v plavání by desetiletá dívka měla mít vzrůst 150 cm, při tělesném tuku do 12 procent. Funkční předpoklady Vo_{2max} 1 litr a při srdeční frekvenci 170 tepu výkon 63.4 wattů. Dále se zkoumají motorické předpoklady, jako běh na padesát metrů, hod míčem se zátěží dva kilogramy, skok do dálky z místa, hloubka předklonu (pružnost těla) a dvanáctiminutový běh.

Perič (2008) dále uvádí, že tyto aspekty by se daly měřit na sportovních kempech nebo soustředěních, finance však na organizaci těchto výběrových řízeních dosud nejsou. Proto oddíly pořádají nábor, kde zadají dítěti rozcvičku a poté plavání jednotlivými způsoby. Na základě pozorování vyberou pár talentů, odmítnout však nemohou žádné dítě, kterému se plavání zalíbilo.

Důležité je zmínit se o věku, ve kterém tyto výběry nejčastěji probíhají. Základní výběr se obvykle realizuje mezi desátým a jedenáctým rokem dětí. V této době by děti za sebou měli mít základní tréninkovou etapu, která ukazuje na předpoklady daného jedince ve vybraném sportovním odvětví.

Tyto specializované nábor se již ve velké míře nerealizují a to z mnoha důvodů – zájem dětí, počet dětí v jednotlivých ročnících, finanční náročnost, konkurence nových atraktivních sportů a obecná nechuť k vrcholovému sportu. V dnešní době je každý oddíl rád, když na vypsaný nábor dorazí pár dětí s rodiči a sport jim vyhovuje. Jde o spontánní nábor, kdy se přijdou podívat děti všeobecně sportovně založené. Ale i z tohoto výběru lze postupem času „vychovat“ jedinečného sportovce. Většinou je pak budoucí cesta závislá na trenérovi, jak dokáže odhadnout výkonnostní růst jedince.

3.2 Spolupráce se školním subjektem

Spolupráce se školou zdá se být na první pohled docela jednoduchá. Stačí, aby se plavecká škola dohodla s plaveckým klubem téhož města o spolupráci a předávání si talentovaných mladých plavců. Pár nesrovnalostí se vyskytuje i zde. Učitel plavání v plavecké škole není mnohdy profesionálním trenérem, tudíž v jeho očích se může jednat o jednoho z šikovnějších žáků, ale v očích trenéra o průměrného sportovně založeného dítěte.

Zařadit proto v hodinách plaveckých škol jednoduché výběrové aspekty v rámci rozcvičky by zajisté pomohly. Třeba zjištění přesahu v průběhu protažení nebo zařazení skoku z místa do vody. Trenér, který by byl informován o obsahu vyučovacích hodin, by si mohl zajít sám podívat, jak probíhá výuka. Jde o již známou formu výběru

talentů, která již funguje třeba v kolektivních sportech, například fotbal. Trenér nebo manager – scout- je pozván na běžný trénink, kde má možnost sledovat talentovanost mladých hráčů.

Vše závisí na propojení plaveckých škol a plaveckých klubů. Jejich spolupráce v některých městech již funguje. Jak bude níže v pozorování vysvětleno, tento způsob má budoucnost.

4. CÍLE A ÚKOLY

Cílem této bakalářské práce je z dotazovaných plaveckých klubů v různých městech, kde působí i plavecká škola zjistit, zda spolupracují v oblasti získávání nových talentů. Zda komunikují mezi sebou, využívají stejné prostory a možná i finance.

Zařazením krátké ankety předpokládáme informace, které povedou k možnému zkvalitnění získávání mladých plavců do klubů. Tím i zkvalitnění budoucí reprezentace a zatraktivnění plaveckých sportů jako takových.

Z cíle vyplývají tyto úkoly:

- ❖ Vymezení pojmů plaveckých škol a plaveckých klubů.
- ❖ Provést výzkum formou ankety.
- ❖ Provést komparaci výsledků jednotlivých otázek.
- ❖ Graficky zpracovat jednotlivé odpovědi.
- ❖ Zhodnotit výsledky výzkumu.

5. METODIKA

5.1 Metody použité při sběru dat

První metodou byla diskuse. A to v mateřských školách v Olomouckém kraji. Dotazované mateřské školky byly propojeny s plaveckou školou v soukromém sektoru. Navštěvovaly hodiny každý týden dvakrát a děti, které byly šikovné, se hlásily do kurzů pro neplavce. Další propojení s plaveckými kluby neexistovaly, neboť již zmiňovaný soukromý sektor plavecký klub neprovozoval. Další byly osloveny základní školy v Novém Jičíně (místo trvalého pobytu). Dotazování učitelé tělocviku neměli přehled, které z dětí, navštěvující školní docházku a plavání v osnovách, pokračují ve sportovním plavání. Tudíž ani zde nemohly být informace zdokumentovány.

Zvolila jsem tedy druhý způsob sběru dat a tou byla anketa. Rozeslala jsem anketu do plaveckých oddílů ve dvaceti různých městech moravských krajů, ve kterých také působí plavecká škola registrovaná na asociaci plaveckých škol. Zpět se mi vrátilo vyplněných třináct anket, zbylých 7 klubů neprojevalo zájem. Většina zodpovězených byla z Moravskoslezského kraje, dále pak z Jihomoravského, ze Zlínského kraje a jeden z Olomouckého kraje. Tímto bych jim za ochotu a spolupráci chtěla poděkovat.

5.2 Výzkum – anketa

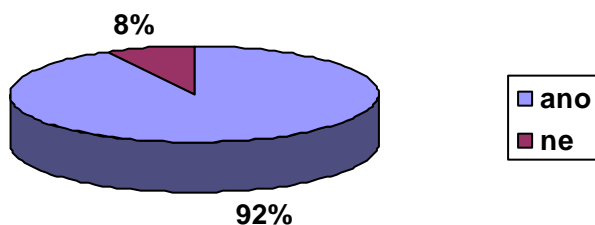
Dne 1.2.2012 jsem rozeslala ankety pomocí emailů do dvaceti plaveckých klubů ve dvaceti městech. Oslovila jsem je, jako bývala plavkyně, budoucí pedagog a možná i trenér. K datu 1.5.2012 se mi vrátilo třináct řádně vyplněných dotazníků, které jsem postupně zpracovala do následujících grafů.

Celou podobu ankety přikládám v příloze.

Zúčastněné města a jejich kluby :

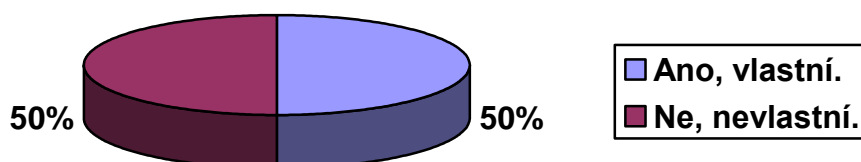
- ❖ Bruntál – Slavoj Bruntál.
- ❖ Havířov – Slávia Havířov.
- ❖ Karviná – Kosatky Karviná.
- ❖ Kopřivnice – Klub vodních sportů Kopřivnice.
- ❖ Kroměříž – Klub Vodních Sportů.
- ❖ Nový Jičín – Plavecký klub Nový Jičín.
- ❖ Olomouc – Sportovní klub univerzity Palackého Olomouc
- ❖ Opava – Klub plaveckých sportů
- ❖ Ostrava – Hrabůvka - Klub sportovního plavání.
- ❖ Rožnov pod Radhoštěm – Tělovýchovná Jednota Rožnov p. Radhoštěm.
- ❖ Vsetín – Tělovýchovná Jednota Alcedo Vsetín.
- ❖ Zlín – Sportovní Klub Zlín.
- ❖ Znojmo – Meding sportovní klub.

6. VÝSLEDKY

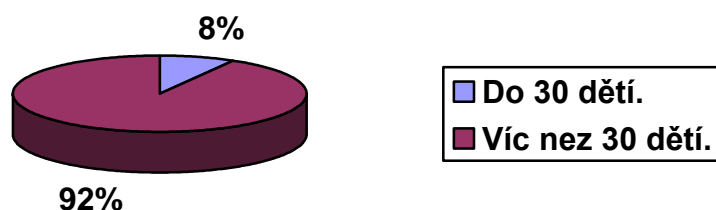
Obrázek 1. Výskyt plaveckého klubu a plavecké školy v jednom městě.

Z 13 dotazovaných měst se v 92% vyskytuje plavecká škola i plavecký klub a pouze v jednom městě (městské části) se plavecký klub nevyskytuje. Jedná se o Ostravu – Hrabovou. (pozn. Dále již odpovídá jen dvanáct subjektů)

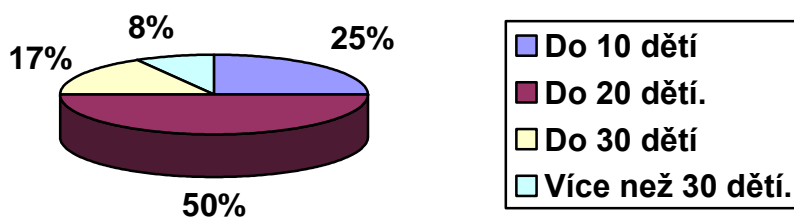
Obrázek 2. Plaveckou školu a plavecký klub vlastní jeden provozovatel.

Z dvanácti pokračujících v anketě se zde odpovědi procentuálně vyrovnaly. Proto bychom zde mohli předpokládat, že spolupracujících klubů s plaveckými školami bude větší počet.

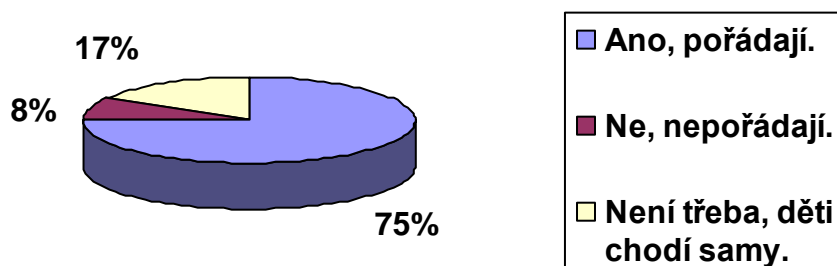
Obrázek 3. Roční nárůst dětí v plaveckých školách.

Z výsledku je patrné, že v plavecké škole díky zájmům škol, ročně projde více jak 30 dětí. V anketě některé školy uvedly i konkrétní čísla, pohybovaly se kolem 150-250 dětí ročně. V Olomouci, kde je velký počet škol, se toto číslo pohybuje v tisících. Jediná plavecká škola měla méně než třicet dětí a to tím, že spolupracuje pouze s jednou základní školou (jedná se o město Rožnov pod Radhoštěm).

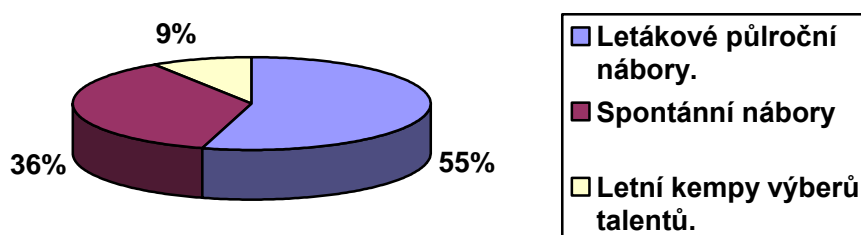
Obrázek 4. Roční nárůst dětí v plaveckém klubu.

Podle výsledků, je nově příchozích dětí do plaveckých klubů o 91% méně a to především tím, že plavecké kluby nespolupracují se školskými institucemi.

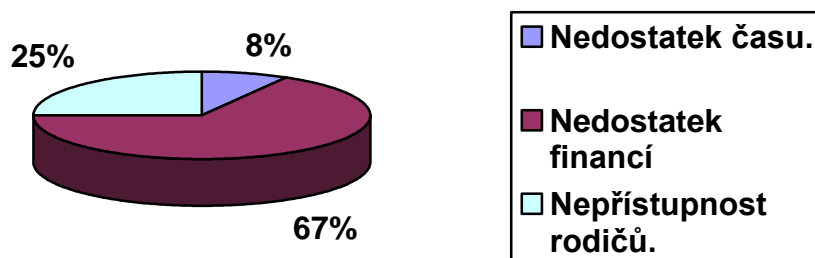
Obrázek 5. Pořádání náborů dětí.

Z výsledků je patrné, že plavecké kluby bez náborů dětí nemohou rozšiřovat svou členskou základnu.

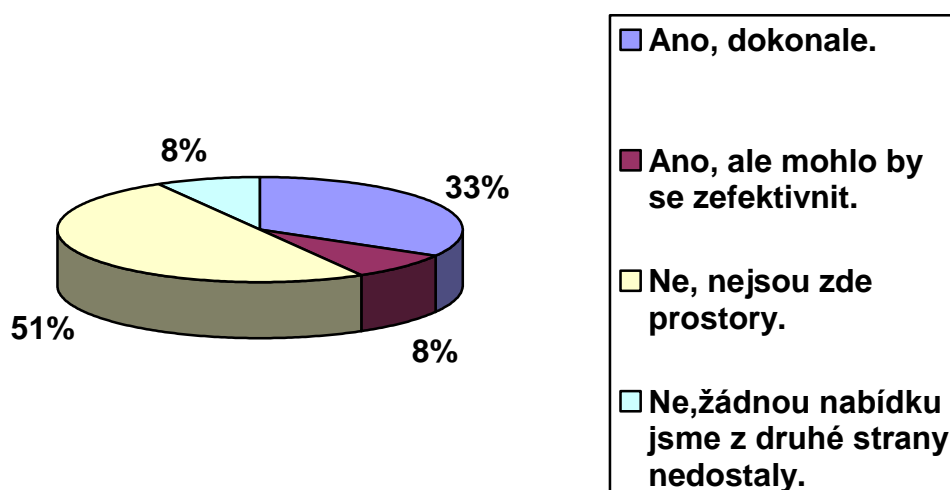
Obrázek 6. Formy náborů budoucích plavců.

55% klubů pořádá půlroční letákové náborů a pouze jediný klub pořádá letní kempy, kde projde mládež vstupními testy předpokladů. V Olomouci nabírají děti v průběhu celého roku, spolupráce s plaveckou školou zde funguje dokonale.

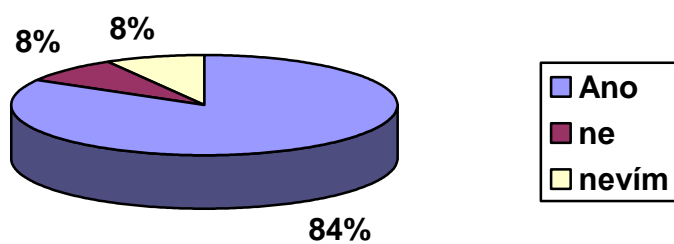
Obrázek 7. Důvody klesajícího zájmu o sportovní plavání.

Většina klubů uvádí jako hlavní důvod klesající členské základny finanční situaci rodin. Podle trenérů rodiče dávají děti do kolektivních sportů.

Obrázek 8. Fungování propojení PŠ a PK v jednom městě.

Z oslovených klubů, kde také funguje plavecká škola, funguje propojení pouze v 36%. Ostatní kluby nespolupracují nebo nefunguje plavecká škola pod jejich záštitou. Například v Novém Jičíně provozuje plaveckou školu klub ploutvového plavání.

Obrázek 9. Zájem o spolupráci klubů s plaveckou školou.

Většina dotazovaných klubů by chtěly spolupracovat s plaveckou školou a následným výběrem talentů. V Olomouci již dlouhou dobu spolupracují.

7. ZÁVĚR

Ze zpracovaných odpovědí vyplývá, že ve většině dotazovaných měst se nachází plavecký klub i plavecká škola. Navzájem spolupracují bohužel jen dvě města, i přesto, že ve čtyřech případech je stejný vlastník. Dále můžeme vyčíst, že ročně je v plaveckých školách o dvě třetiny více dětí, z čehož jde vydedukovat, možný procentuální přírůstek dětí do plaveckých klubů v případě spolupráce. Proto, co nám tedy brání propojit tyto dva velice podobné subjekty. Co by jsme tedy získali touto spoluprací? Více dětí v plaveckých klubech, vychytávání plaveckých talentů již v období prvního stupně školní docházky, pečlivý výběr a samozřejmě celkové posílení plaveckého sportu.

Jelikož jsem z Nového Jičína a tamní systém mne zaujal, zmíním tento. V Novém Jičíně je plavecký klub a klub ploutvového plavání. Odedávna rivalové. Ploutvové plavání má i svou plaveckou školu, která vyučuje osmdesát procent dětí v tomto okrese. Ploutvoví plavci zde mají roční agendu nových členů zvýšenou posledních pět let o dvacet dětských plavců. Zatím co plavecký klub žádnou školu neprovozuje, jen plavání kojenců. Jejich roční nárůst nových členů závisí na náborech vypsanych dvakrát ročně, a to zrovna není závratné číslo. Je z hlediska rozšiřování klubu tedy výhodné mít pod sebou i plaveckou školu, kde si mohou budoucí členy vybírat. Propojení zde však fungovat nemůže, neboť jsou oba kluby konkurenční. Kolik ale takových klubů v republice může být? Kolik dětí se tak může přiblížit plaveckému sportu?

Celkové číslo bude vyšší, než nám vyšlo v našem průzkumu. Ovšem tato cesta propojit plavecké školy a plavecké kluby bude ještě dlouhá, svou roli zde hrají samozřejmě finance a ať chceme nebo ne i politika.

Velkým rozdílem je například spolupráce plavecké školy a plaveckého klubu v Olomouci. V plaveckých školách učí studenti vysoké školy, kteří se poté věnují v klubu přípravkám. Výběr talentů je proto velice efektivní a v průběhu celého roku přirůstající. Podle člena výkonného výboru pana Pospíšila vzrostl počet dětí v přípravkách z dvaceti na osmdesát dětí za poslední rok 2011.

Devět z dvanácti trenérů, funkcionářů by si přála systém propojení těchto subjektů, neboť za každého člena klubu dostávají od státu příspěvky na sportovce.

Nejedná se velké částky, ale pro každý klub nejsou zajisté zanedbatelné. Budování členské základny je jedním z priorit všech sportovních klubů. Každý nový člen může být novou vycházející hvězdou plavání nebo výborným sportovním trenérem.

.

8. SOUHRN

V bakalářské práci je analyzováno propojení plaveckých klubů s plaveckými školami, zda nyní systém propojení funguje a kolik klubů by do budoucna mohlo spolupracovat s plaveckými školami.

V přehledu poznatků se zabývám historií a funkcí plaveckých škol a plaveckých klubů, významem a vlivem plavání na člověka. Dále je rozebrána problematika výběru talentů pomocí plánovaných a neplánovaných náborů.

Ve výsledkové části se zabývám především anketou, na které jsem dostala odpovědi a jejich následnému rozboru do grafické podoby. Výsledky z této práce by mohly do budoucna vést k řešení získávání talentovaných dětí do sportovního plavání se samozřejmostí budování větších členských základů.

9. SUMMARY

This thesis includes an analysis of possible links between swimming schools and swimming clubs and whether such connections work well nowadays. It also deals with a question of how many clubs would actually be willing to cooperate with swimming schools in future.

At the beginning, I am interested in history of the swimming schools and the clubs as their functions throughout time as well as the meaning and a possible influence swimming brings to people. Additionally, I analyze the rights and wrongs when recruiting talented children into swimming through planned or even unplanned recruitment trips.

In the end, I summarize answers retrieved from questionnaires. I follow this step by putting all the results into graphical scheme. Hopefully, the obtained data will once lead to a solution for the matters of recruiting young talented swimmers and creating them a strong and solid swimming background.

10. REFERENČNÍ SEZNAM

- Bělková, T. (1994). *Didaktika plavecké výuky*. Praha: Karolinum.
- Bělková, T. et al. (1998). *Plavání (zdokonalovací plavecká výuka)*. Praha: NS Svoboda.
- Colwin, C. (1977). *An introduction to Swimming Coaching*. Canada: Allenbro Graphics.
- Counsilman, J. E. (1974). *Závodní plavání*. Praha: Olympia.
- Čechovská, I., Miler, T. (2008). *Plavání. Druhé přepracované vydání*. Praha: Grada publishing.
- Dovalil, J. et al. (2002). *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia.
- Düffel, J. (2010). *Plavání*. Praha: Mladá fronta.
- Ganong, F., W. (2001). *Přehled lékařské fyziologie*. Praha: Galen.
- Giehl, J., Hahn, M. (2000). *Plavání. Průvodce sportem*. České Budějovice: Kopp.
- Hoch, M. et al. (1987). *Plavání (teorie a didaktika)*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Jančová, S. (2012). *Analýza struktury a stavu výuky plavání v plaveckých školách v České republice*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Macejková, Y. et al. (2005). *Didaktika plavania*. Bratislava: ICM AGENCY.
- Motyčka, J. (1991). *Teorie a didaktika plavání*. Brno: Masarykova univerzita.
- Motyčka, J. (2001). *Teorie plaveckých sportů. Plavání, synchronizované plavání, vodní pólo, skoky do vody, záchrana tonoucích*. Brno: Masarykova univerzita.
- Pédroletti, M. (2007). *Od šplouchání k plavání*. Praha: Portál.
- Perič, T. (2004). *Sportovní příprava dětí*. Praha: Grada Publishing.
- Perič, T. (2008). *Výběr sportovních talentů*. Praha: Grada Publishing.
- Puš, J. (1996). *Plavání. Učební text pro cvičitele*. Praha.
- Roztočil, T., Švec, J. (1996). *Technika a didaktika plavání*. Hradec Králové: Gaudeamus.
- Svozil, Z. (1992). *Didaktika plavání pro 2. stupeň základní školy*. Olomouc: Fakulta tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci.
- Anonymous. (2012). *Historie plavání*. Retrieved 11.2. 2012 from the World Wide Web: <http://www.sportovni.net/plav/historie/>
- Anonymous. (2012). *Historie plavání*. Retrieved 12. 2. 2012 from the World Wide Web: <http://www.tjta.estranky.cz/clanky/historie-plavani/historie-plavani.html>

Anonymous. (2012). *Stanovy*. Retrieved 12. 3. 2012 from the World Wide Web:
<http://www.asocplavskol.eu/stanovy/>

11. PŘÍLOHY

9.1. Anketa

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

ANKETA

PROPOJENÍ PLAVECKÝCH ŠKOL A PLAVECKÝCH KLUBŮ

Tato krátká anketa obsahuje deset otázek, které mají zajistit potřebné informace o činnosti plaveckých škol a plaveckých klubů v České republice.

Je součástí bakalářské práce Petry Dvorské, studující na Fakultě tělesné kultury v Olomouci, obor učitelství pro základní školy kombinace tělesná výchova – přírodopis.

Proto prosím o řádné vyplnění, podle pravdivých a nezkreslujících informací. Zvolte vždy jednu odpověď a u poslední otázky se můžete rozepsat. Jsem ráda, že jste nám pomohli zjistit, zda propojení a získávání talentů v našich vodách funguje.

Děkuji trenérům a funkcionářům plaveckých klubů a plaveckých škol.

1. Vyskytuje se ve vašem městě plavecký klub i plavecká škola?

- a) Ano
- b) Ne

2. Vlastní tyto dva subjekty jeden provozovatel?

- a) Ano, vlastní.
- b) Ne, nevlastní.

3. Jaký máte roční nárůst dětí v plaveckých školách?

- a) Do 10 dětí.
- b) Do 20 dětí.
- c) Do 30 dětí.
- d) Více než dětí.

4. Jaký máte roční nárůst děti v plaveckých oddílech?

- a) Do 10 dětí.
- b) Do 20 dětí
- c) Do 30 dětí
- d) Více než dětí.

5. Pořádají se náборы dětí?

- a) Ano, pořádají.
- b) Ne, nepořádají.
- c) Není třeba, děti chodí samy.

6. Jakou formou si budoucí plavce vybíráte?

- a) Letákové půlroční náборы.
- b) Spontánní náборы.
- c) Letní kempy výběrů talentů.

7. Jaké jsou podle vás důvody, proč děti nemají zájem o závodní plavání?

- a) Nedostatek času.
- b) Nedostatek financí.
- c) Nezájem o plavání.
- d) Nepřístupnost rodičů.

8. Funguje propojení plaveckých škol a plaveckých klubů ve vašem městě?

- a) Ano, dokonale.
- b) Ano, ale mohlo by se zefektivnit.
- c) Ne, nejsou zde prostory.
- d) Ne, žádnou nabídku jsme z druhé strany nedostaly.

9. Máte zájem o spolupráci při výběru talentů?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

10. Jak by se dala podle vás situace změnit?

.....

Město :

Plavecký klub:

Funkcionář:

Datum :